

Sygn. akt IV P 7/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cichocki
Ławnicy:	Krystyna Ewa Bober, Anna Katarzyna Nikoniuk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2019r.

sprawy D. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w G. Oddział w O.

o przywrócenie do pracy

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powoda D. B. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w G. Oddział w O. kwotę 197,00 (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi.

Krystyna Ewa Bober Sędzia Tomasz Cichocki Anna Katarzyna Nikoniuk

IV P 7/19

UZASADNIENIE

Powód D. B. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. Oddział w O. o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach i obciążenie kosztami procesu. Podniósł, że pozwany rozwiązał z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia. Jako przyczynę podał niezachowanie trzeźwości, co zdaniem powoda jest nieprawdziwe. Wniósł również o zasądzenie odszkodowania w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia tj. 12.102 zł.

Pozwany (...) S.A. Oddział w O. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zachowanie i działanie powoda wskazane w uzasadnieniu oświadczenia powoda o rozwiązaniu umowy o pracę wyczerpują w pełni przesłanki art. 52 §1 pkt 1 kodeksu pracy i uzasadniają podjętą decyzję. Zasadniczą przyczyną rozwiązania umowy w trybie art. 52 §1 pkt 1 k.p. było niedochowanie przez powoda obowiązku trzeźwości w pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód D. B. był zatrudniony u pozwanego (...) S.A. Oddział w O. od dnia 04.05.1991 r.

(d.: bezsporne – akta osobowe, świadectwo pracy k.8)

W dniu 31 stycznia 2019r. pracownicy powoda: D. B., J. W. oraz J. B. dokonywali montażu napędu łącznika, pod napięciem, na linii średniego napięcia na słupie nr 34, odgałęzienie G. H.. Po dojeździe na miejsce, zespół uzyskał zgodę dyspozytora na podjęcie pracy o godz. 8.58. w związku z opadami śniegu zespół postanowił je przeczekać i po ustaniu rozstawił podnośnik i przystąpił do zadania. Przed przystąpieniem do pracy D. B. przygotowywał sprzęt do pracy, co polegało na oczyszczeniu potrzebnego sprzętu alkoholem – izopropanolem przy pomocy nasączonego nim czyściwa - szmaty, w tym podnośnika wraz z koszem. Czyszczenie było wykonywane na wolnym powietrzu. Tego dnia było zimno, temperatura oscylowała około 0 °C, wiał wiatr, przechodziły opady deszczu i śniegu. Czynność ta trwała około 20-30 minut. Ilość zużytego w tym celu alkoholu wynosiła ok. 0,5 – 1 litr. W trakcie dalszej pracy D. B. miał pełnić funkcję obserwatora , tj. obserwować przebieg pracy, ale w momencie przystąpienia J. B. do pracy zajmował się zakładaniem sprzętu osobistego.

(d.: bezsporne; formularz planu pracy - k. 91, protokół wykonania pracy - k. 92, zeznania świadków: J. B. - k. 170, J. W. – k. 154, przesłuchanie powoda w charakterze strony – k. 171, zdjęcia sprzętu – k. 165-169)

W czasie wykonywania prac doszło do wypadku w wyniku, którego J. B. został rażony prądem. Na miejsce zdarzenia zostało wezwane pogotowie ratunkowe oraz Policja. Funkcjonariusze KPP M. przeprowadzili badanie stanu trzeźwości na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwsze badanie powoda D. B. o godz. 11:14 wykazało 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast drugie badanie o godz. 11:31 wykazało 0,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co odpowiada stężeniu alkoholu we krwi 0,2-0,3 ‰. Do protokołu badania powód oświadczył, że dnia 30.01.2019 r. o około godz. 19 spożywał alkohol. Stężenie alkoholu stwierdzone u powoda o godz. 11.14 odpowiada jednorazowemu spożyciu około godziny – półtorej godziny przed badaniem około 30-40g alkoholu etylowego, bądź odpowiednio wcześniej większej ilości alkoholu. Przy czym należy wykluczyć możliwość wchłonięcia się takiej ilości alkoholu izopropylowego drogami oddechowymi by mogło dojść do uzyskania wyniku fałszywie dodatniego w czasie badania powoda.

(d.: protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu – k. 135-136, przesłuchanie powoda – k. 172, opinia sądowno - lekarska – k.188-195, 214-215)

Stwierdzone u powoda stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzi do zaburzeń funkcjonowania ośrodkowego układu nerwowego, które mogą objawiać się nadmierną gadatliwością i nadmiernie dobrym samopoczuciem przy braku widocznych objawów zaburzeń psychomotorycznych. Ponadto zaburzeniami wzroku w postaci nadmiernych drgań gałek ocznych, co powoduje pogorszenie ostrości widzenia i zaburzenia głębi widzenia, wpływając pośrednio na precyzję ruchów. Pojawia się też zawężenie pola widzenia i zmniejszenie zdolności odbierania większej liczby bodźców. Mogło to wpływać na sprawność psychofizyczną powoda, wywołując u niego nadmierną pewność siebie oraz dyskretne zaburzenia wzroku, które mogły zmniejszać precyzję ruchów oraz zawęzić pole widzenia.

(d.: opinia sądowno - lekarska – k.188-195, 214-215)

Badanie stanu trzeźwości zostało przeprowadzone przez funkcjonariuszy KPP M., za pomocą analizatora wydechu A. – Sensor IV M, posiadającego aktualne świadectwo wzorcowania.

(d.: świadectwo wzorcowania – k. 176)

Pismem z dnia 15 lutego 2019 r. pracodawca złożył oświadczenie o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z winy pracownika na podstawie art. 52 §1 pkt 1 kodeksu pracy w związku z ciężkim

naruszeniem podstawowych obowiązków pracowniczych polegających na niedochowaniu obowiązku trzeźwości w pracy.

(d.: bezsporne, oświadczenie pracodawcy, akta osobowe – k. 7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne.

Stan faktyczny sprawy, w szczególności okoliczności zdarzenia, stopień trzeźwości powoda wynikający z badania funkcjonariuszy Policji, stwierdzona ilość alkoholu w protokołach badania trzeźwości były pomiędzy stronami bezsporne. Poza sporem było także, iż badanie zostało przeprowadzone przez funkcjonariuszy KPP M., za pomocą analizatora wydechu A. – Sensor IV M, posiadającego aktualne świadectwo wzorcowania nie budziło wątpliwości. Spór w istocie dotyczył jedynie tego czy przyczyną stwierdzonej u powoda obecności alkoholu w wydychanym powietrzu był fakt spożycia alkoholu przez powoda i stawienie się pod jego wpływem do pracy czy też był to wynik czynności wykonywanych przez powoda w miejscu i w związku z pracą to jest czyszczenie sprzętu alkoholem – izopropanolem, jak twierdził powód.

Mając powyższe na uwadze Sąd dopuścił w tym przedmiocie dowód z opinii instytutu naukowego – Katedry Medycyny Sądowej (...) w O. (k.188-195, 214-215). W ocenie Sądu, wydana opinia jest jasna, pełna, o wysokim stopniu profesjonalizmu, nie zawiera sprzeczności ani błędów logicznych, poparta jest także odpowiednią wiedzą specjalistyczną. W opinii uzupełniającej (k. 214-215) zostały także rozstrzygnięte wszelkie wątpliwości zgłoszone do opinii pierwotnej przez powoda. Brak jest podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego lub instytutu. Mając powyższe na uwadze, Sąd w całości podzielił wnioski opinii.

Podkreślić przy tym należy, iż z wniosków opinii wynika, że należy wykluczyć możliwość wchłonięcia się takiej ilości alkoholu izopropylowego drogami oddechowymi by mogło dojść do uzyskania wyniku fałszywie dodatniego w czasie badania powoda. W praktyce niemożliwym jest wchłonięcie takiej ilości alkoholu etylowego lub jakiegokolwiek jego zamiennika, w tym izopropanolu, drogami oddechowymi w trakcie półgodzinnej ekspozycji w okolicznościach dotyczących powoda, tj. podczas czyszczenia sprzętu na wolnym powietrzu by po upływie około 1,5 godziny badanie analizatorem wydechu dało wynik stwierdzony u powoda. Z wniosków opinii wynika także, że wobec tego, około godziny – półtorej godziny przed badaniem, musiało dojść do spożycia przez powoda około 30-40g alkoholu etylowego, bądź odpowiednio wcześniej większej ilości alkoholu. Należy także podkreślić, iż sam powód nie zaprzeczał, że poprzedniego dnia spożywał alkohol.

W tych okolicznościach Sąd odmówił dania wiary twierdzeniom powoda, co do tego w jakiej ilości i czasie spożywał on alkohol przed stawieniem się do pracy. Twierdzenia te stoją w sprzeczności z wynikami postępowania dowodowego w sprawie. Natomiast wyniki postępowania dowodowego prowadzą do stwierdzenia, że powód albo spożywał alkohol w czasie pracy, albo stawił się do pracy pod wpływem alkoholu w wyniku jego spożywania dnia poprzedniego, przy czym stężenie alkoholu w chwili stawienia się do pracy było znacznie wyższe niż stwierdzone badaniem o godz. 11.14.

W myśl art. 52 §1 pkt 1 k.p., pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Kodeks pracy nie definiuje na czym polega ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. W ocenie Sądu, nie ulega jednak wątpliwości, iż stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu może być potraktowane jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Takie uznanie potwierdza przy tym aktualna linia orzecznicza, którą Sąd rozpoznający sprawę w pełni podziela. Przykładowo należy wskazać, iż zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie I PK 194/17 „przebywanie pracownika w miejscu i czasie pracy (podczas wykonywania swoich obowiązków pracowniczych) w stanie nietrzeźwości (art. 46 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi), a nawet tylko w stanie po użyciu alkoholu (art. 46 ust. 2 tej ustawy), może być potraktowane jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych w rozumieniu art. 52 § 1 pkt 1 k.p.” Takie jest również stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone wyrokiem z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie I

PK 247/14: „Świadczenie przez pracownika pracy w stanie nietrzeźwości z reguły jest bezprawne i zawinione, a więc powinno być kwalifikowane jako ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych.”

Zważywszy na charakter wykonywanej przez powoda pracy oraz warunki w jakich ta praca jest wykonywana, zgłoszenie się do wykonywania obowiązków służbowych w stanie po spożyciu alkoholu stanowi ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Powód jako długoletni i doświadczony pracownik winien liczyć się z konsekwencjami pojawienia się na stanowisku pracy po spożyciu alkoholu. Podkreślić także należy, że Regulamin pracy pozwanego w §36 nakłada na pracowników obowiązek trzeźwości i bycia wolnym od środków odurzających, stąd zachowanie powoda stanowi złamanie wskazanego przepisu regulaminu.

Sposób reakcji pracodawcy na ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych należy w istocie do jego autonomicznego uznania, ale niewątpliwie uprawnia go do rozwiązania umowy o pracę w trybie art. 52 §1 pkt 1 kodeksu pracy. Stąd, w ocenie Sądu, brak podstaw do stwierdzenia by do rozwiązania umowy o pracę z powodem doszło z naruszeniem przepisów dotyczących rozwiązania umowy o pracę w tym trybie. W szczególności wskazana przyczyna rozwiązania umowy okazała się prawdziwa i rzeczywista, a ponadto spełniała przesłanki uznania za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych. Reakcja pozwanego w zaistniałych okolicznościach jest w pełni uzasadniona, tym bardziej biorąc pod uwagę wypadek jaki miał miejsce w dniu 31.01.2019r. Pozwany dokonując rozwiązania umowy bez wypowiedzenia dochował także pozostałych przepisów tego trybu, w szczególności obowiązku konsultacji zamiaru z organizacją związkową.

W tych okolicznościach Sąd nie znalazł podstaw do przywrócenia powoda do pracy czy zasądzenia na jego rzecz odszkodowania. Dlatego też powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 k.p.c., przy czym wysokość kosztów zastępstwa procesowego należnych pozwanemu Sąd ustalił na podstawie §9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz.U. z 2018, poz. 265) z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

O kosztach sądowych Sąd orzekł mając na uwadze art. 97 u.k.s.c. oraz sytuację materialną powoda, który aktualnie korzysta z zasiłku dla bezrobotnych.